

Jens Borking (EL):

Jeg vil spørge fru Helle Sjelle, om Det Konservative Folkeparti og fru Helle Sjelle selv ikke har nogen bekymringer, siden hun taler om, at Folketinget får større indflydelse. Er der slet ingen bekymring forbundet med de mange flere flertalsafgørelser, der kommer, i tilfælde af at denne reformtraktat bliver vedtaget? Giver det slet ikke anledning til bekymring?

Nu hørte vi jo, at fru Helle Sjelle har noteret sig fru Pia Christmas-Møllers ønske om en folkeafstemning, og det var så det. Men fru Pia Christmas-Møller er vel ikke bare et hår i suppen, som man skal lede efter, det er jo tilsyneladende ganske tydeligt, at fru Pia Christmas-Møller helt alvorligt mener, at man bør spørge befolkningen i en så vigtig sag, og kunne fru Helle Sjelle ikke uddybe det lidt mere? Ingen bekymring med hensyn til flertalsafgørelser, ingen bekymring over, at en stor del af den danske befolkning gerne vil høres i dette spørgsmål.

Kl. 14:04

EF-Domstolen kan fortolke yderligere og give EU-systemet yderligere magt, altså også vil blive bredt ud til de områder, der nu bliver underlagt flertalsafgørelser. Jeg vil godt understrege en gang til, at flertalsafgørelser jo bl.a. betyder, at selv om et enigt Folketing eller et enigt folk mener ét, kan man altså stemmes ned med en flertalsafgørelse, når vi taler om EU-systemet. Hvordan forholder fru Helle Sjelle sig til det spørgsmål?

Kl. 14:06

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 14:07

Helle Sjelle (KF):

Vi forholder os løbende til EF-Domstolens rolle. Det er der slet ikke nogen tvivl om, og det skal vi naturligvis også, for selvfølgelig skal vi også sørge for, at den ikke griber ind på områder, hvor man ikke burde gribe ind, så selvfølgelig er det et spørgsmål, som vi følger ganske nøje og ganske tæt.

Kl. 14:07

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:05

Helle Sjelle (KF):

Nu skal man jo altid være opmærksom på, hvad det er, man har med at gøre, og hvad det er, man vedtager, og vi skal naturligvis også være opmærksomme på, at vi nu går ind for at indføre flere flertalsafgørelser; det skal vi naturligvis være opmærksomme på. Men jeg mener nu, at når alt kommer til alt, er det altså til gavn for Danmark.

Vi skal også huske på, at vi skal have samarbejdet til at fungere. Nu er der altså 27 lande omkring bordet, og hvis samarbejdet skal kunne glide, nytter det ikke noget, at hver gang et land mener noget lidt andet, kan det stoppe en hel proces, så jeg synes, det er udmærket, at der kommer nogle flere flertalsafgørelser. Men som sagt skal man altid afveje, hvad det egentlig er, man vedtager.

Kl. 14:06

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Jens Borking.

Kl. 14:06

Jens Borking (EL):

I forbindelse med de mange flere flertalsafgørelser vil jeg blot tilføje, at det vel også står fast, at det, der er kaldt gummiparagraffen i den hidtidige traktat, fortsat vil være gældende. Her skal man være opmærksom på, at lige præcis det, at

Søren Krarup (DF):

Vi hørte før Socialdemokratiets hr. Svend Auken tale om, at reformtraktaten betyder, at der bliver sat tape for munden af det danske folk, og det var jo et ganske talende billede.

Nu hører jeg den konservative fru Helle Sjelle sige, at det, som Dansk Folkeparti protesterer mod, bare er hår i suppen. Det er altså en reformtraktat, hvor man i vid udstrækning går væk fra vetoretten over til flertalsafgørelser. Det betyder, at vetoretten afskaffes; og så er det, jeg ikke kan lade være med at spørge en konservativ: Er man som konservativ slet ikke bekymret over, at den nationale suverænitet i den grad sættes på udsalg?

Det hed jo oprindeligt, i den første Romtraktat – og det er jo stadig grundtanken for EU – at parterne er besluttet på at opbygge en overnational union, der uden ophør gøres stadig snævrere. Det er jo meningen med det hele, og jeg kan ikke lade være med at spørge en konservativ: Er det bare hår i suppen, man her taler om? Er der ikke tale om en national suverænitet, som for en konservativ dog må være noget helt afgørende? Jeg sidder i øjeblikket og læser Nicolai Bøghs bog om den højtærede udenrigsministers far, og jeg kan jo ikke lade være med at undre mig over,